

om vi ved denne Bestemmelse, vi her tage, ikke mere Skade end gavne os; om vi ikke derved paa en vis Maade affkære os fra at benytte Advocater efter deres Dnsse, om vi ikke affkære os fra at skaffe os den heldige Sagfører, vi kunde ønske, og om vi ikke her meget for hurtigt afgjøre et Punkt, som ikke paa nogen Maade endnu er afgjort ved det, der foreligger. Der er gaaet frem paa en maastee noget raff Maade; man er ikke kommen til at stille Sagen paa den simple Maade, tilhørende sig selv. Den er kommen frem i Forbindelse med andre Sager, hvor den, paa en vis Maade, ikke hørte hjemme, og hvor den maastee ogsaa var bragt hen, idetmindste kunde man forestille sig det, fordi man tvivlede om dens egen Styrke, naar den kom frem ved sig selv. Folkethinget har heller ikke forhandlet om denne Sag, som Folkething, det vil sige indbyrdes, med sin egen Formand, uden at henvende sig til Regjeringen derom. Alt dette er ikke skeet, og det var dog de egentlige Midler, hvorigjennem Folkethinget skulde komme til at søle sig som Person. Folkethinget er hidtilbage i denne Sag kun optraadt som en Deel af den lovgivende Magt og har forsøgt at bringe, ja man kunde gjerne sige, tvinge sig selv og den lovgivende Magt ind paa et Gebeet, hvor maastee mange af de herværende Medlemmer ikke vilde ind, og hvor maastee de andre Dele, idetmindste vide vi det, hvad den ene Deel af den lovgivende Magt angaaer, nemlig Regjeringen, slet ikke vilde ind; men af denne simple Kjendsgjerning kan der ikke sluttet Noget for Fremtiden, og jeg vil henstille til den ærede Forslagsstiller selv nøie at overveie, om det virkelig har nogen Hast med dette Forslag, om der ligger Beviisstykker for i den forbigangne Tid, som gjøre et Forslag af den Natur nødvendigt, og om det ikke snarere svækker Folkethingets hele Stilling, end det hæveder den.

Monrad: Deri kan jeg rigtignok ikke være enig; jeg antager, at det ligger for, at saadanne Udgifter, vedrørende Folkethinget, ville kunne møde en bestemt Modstand fra Regjeringens Side, og at det saameget lettere vil kunne skee, naar Spørgsmaalet forhandles ligeoverfor det samme Ministerium, der er sat

under Tiltale; i alt Fald er der her afgivet et Præcedens, som maa befrygtes at ville udvikle en skadelig Indflydelse ved saadanne Sagers fremtidige Afgjorelse. Hertil kommer, at naar dette Forslag ophøies til Lov, vil det paa ingen Maade være Folkethinget formeent, dersom det skulde ansee det for ønskeligt, at gaae en anden Vej; Folkethinget er i den Retning ikke indskrænket ved denne Lov, ligesom det heller ikke er berøvet Afgang til, hvis det virkelig skulde findes hensigtsmæssigt, at forsøge paa at optræde som en aldeles privat Mand og afflutte en privat Contract. Hvad jeg her anseer for det Practiske og for det Vigtige, det er, at det efter den Lov bliver muligt under alle Omstændigheder at faae en offentlig Anklager; det har efter min Mening kun meget liden Sandsynlighed for sig, at man ved Valget af den offentlige Anklager vil gaae uden for de ved Høiesteret beskikkede Sagførere, fordi Andre ville mangle saamange af de Forudsætninger, som ere nødvendige for at udføre en saadan Sag; der er vist neppe Noget, der har Lyk til at udføre en saadan Sag som en Prøvesag, som den første Sag, han udfører. Jeg troer saaledes, at man i Reglen vil være indskrænket til Høiesteretsadvocaterne, og naar det nu er givet, at Thingets Fleertal og Regjeringen ere af den Anskuelse, at Anklageren skal nøies med det af Rigsretten tilkjendte Salar, synes det at være et ganske naturligt Supplement dertil, at den offentlige Anklager ligesom Defensor bliver forpligtet til at udføre Sagen, naar han vælges dertil af Folkethinget. Jeg kan saaledes virkelig ikke skjønne, at Folkethingets Ret i nogen Maade bliver beskaaren ved nærværende Forslag, men finder, at det danner et naturligt Supplement til en Anskuelse, der her er bleven gjort gjældende, og jeg kan derfor ikke Andet end være den høitærede Justitsminister Takskyldig, fordi der fra hans Side ikke er reist nogen Modstand mod at gaae ind paa det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ribe og benhavns 2den Valgfreds har Ordet.

A. Sage: Jeg frasalder det.